

[Carl Petersen.]

lerne i § 6, Stk. 3 b, det vil altsaa sige gaa til de Landbrugere, der kan købe Tildelingskorn. Vi har foreslaaet 50 000 t, en halv Million Tønder. Det er meget beskedent, naar man tager i Betragtning, at alt det afleverede Korn repræsenterer et Kvantum paa mellem 7 og 8 Mill. Tdr. Det vil altsaa sige, at vi kun vil sikre det mindste Landbrug en ganske lille Procent heraf af det Korn, der maatte komme hertil før den 1. Marts 1947.

Vi vil endvidere af rent saglige Grunde gaa ind for, hvis der yderligere importeres Korn, at det forlods skulde komme de Landmænd til gode, der har de store Ejendomme fra 80 000 Kr.s Jordværdi og opefter. Det kan maaske lyde mærkeligt, men der er saglig Begrundelse herfor. Det Talmateriale, vi har til Belysning, viser, at disse Landbrugsstørrelser i meget stor Udstrækning gør Brug af Forbeholdsretten, og at det er meget lidt Korn, der kommer frem. Dette tyder paa, at disse Brugsstørrelser med den Driftform, de har lagt an, har vanskeligt ved at opfylde deres Afleveringspligt. Derfor finder vi det rimeligt, at det næste Korn forlods kommer til at indvirke paa disse Ejendommers Aflevering.

Det næste Stykke i vort Ændringsforslag gaar ud paa, at hvis der yderligere kommer Korn til Landet, skal Halvdelen af det importerede Korn ligeledes kunne sælges til dem, der er nævnt under Stk. a, nemlig de mindre Landbrugsejendomme, og Resten skulde saa anvendes til en procentuel Nedsættelse af Ligningen paa samtlige afleveringspligtige Ejendomme.

Det er det væsentligste i det Ændringsforslag, som vi har stillet, og som netop gaar ud paa at give dem en Fortrinsstilling, som har været daarligst stillet, og som har meget vanskeligt ved at klare sig med det tildelte Korn. Man kan vist løseligt regne med, at hvis man bruger den halve Million Tønder, saa vil det for disse Husmænds Vedkommende, der, saa vidt jeg ved, for dem, der faar størst Tildeling, faar 15 Tdr., betyde, at de fik yderligere 7 Tdr. Det vil igen sige, at de fik Adgang til at fede to Svin mere og tage den Fortjeneste, der ligger der, og det er vel ikke galt, hvis jeg for dem, der er bedst stillet, vurderer det til, at de faar en forøget Indtægt paa 70 Kr.

Man skulde synes, at det var saa beskedent, at alle kunde være med til at stemme for dette Ændringsforslag. Jeg kan til Nød forstaa — jeg kan godt sige det saadan, at jeg kan godt forstaa —, om de, der repræsenterer Tolvmandsforeningerne og Landboforeningerne her i Rigsdagen, er tiltalt af den Form, Lovforslaget har faaet, men det er mig uforstaaeligt, at Repræsentanter for Husmandsforeningerne og de, der ellers støtter Husmændenes Interesser, ikke har kunnet se den Urimelighed, der ligger her. Jeg har derfor nogen Tro til, at dette Ændringsforslag vil kunne blive vedtaget.

Med Hensyn til de andre Ændringsforslag, der er stillet i Udvalget, vil jeg sige, at skulde det mod vor Forventning vise sig, at vort Ændringsforslag bliver stemt ned, saa vil vi stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3, der er tiltraadt af et Flertal, og som retter paa det urimelige Forhold, jeg før gjorde opmærksom paa, idet Ordningen, hvis den ikke var blevet ændret her, havde løbet hele Høstaaret. Det er i hvert Fald en Forbedring. Det samme gælder om Ændringsforslaget under Nr. 5, som har en nøje Forbindelse med det under Nr. 3, vedrørende Fordelingen af det importerede Korn, der kommer efter 1. Marts 1947. Vi kunde jo, som det fremgaar af vort eget Ændringsforslag, ønske, at det var Rigsdagen, der i første Omgang kom til at tage Bestemmelse om det, men der er ogsaa her Tale om en Forbedring i Forhold til de Bestemmelser, vi har i Lovforslaget.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 4, der er stillet af det kommunistiske Mindretal, fremgaar vor Stilling af, hvad jeg allerede har sagt. Jeg mener, det er usagligt, fordi det i Virkeligheden er saglige Betragtninger, der ligger til Grund for, at disse Ejendomsstørrelser skal have en Nedsættelse, for de andre faar det. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 6, der gaar ud paa at nedsætte Priserne, maa jeg ogsaa sige, at dette er ikke paa nuværende Tidspunkt et Ændringsforslag, der er bygget op paa saglige Standpunkter. Jeg maa se saadan paa det, at saaledes som Udgifterne i dansk Landbrug er steget i den allerseneste Tid, og saaledes som Udsigten for Rentabiliteten tegner sig for os, hvor det ikke mindst paa Udgiftssiden er de lykkeligvis meget stærkt forbedrede Landarbejderlønninger, der giver